

[Justitsministeren]

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Efter de gældende regler i direktoratet for kriminalforsorgens cirkulære nr. 122 af 29. august 1983 skal fængseldømte mænd så vidt muligt anbringes i anstalt i det amt, hvor de har bopæl, eller som de på anden måde har tilknytning til. Såfremt dette ikke kan finde sted, sker anbringelsen efter særlige retningslinjer, der er optaget som bilag til cirkulæret.

Retningslinjerne kan fraviges, hvis særlige forhold taler derfor. Dette kan f.eks. foreligge i tilfælde, hvor flere personer der er dømt i samme sag eller sagskompleks anbringes i forskellige anstalter.

Spm. nr. S 568

Til *miljøministeren* (24/5 84) af:

Anne Grete Holmsgård (VS):

»Ville ministeren i dag anbefale miljøgodkendelse af en virksomhed, som indebærer, at stoffer, opført på bilag II til Østersøkonventionen udledes i Østersøen i endog meget store mængder, jfr. Storstrøms amtskommunes tilladelse af dette til Proms Kemiske Fabrik?«

Begrundelse

Bøgestrømmen, hvor Proms Kemiske Fabriks spildevand udledes, er en del af et dansk Ramsarområde. En stor del af de stoffer, der udledes fra Proms Kemiske Fabrik, er opført på Østersøkonventionens bilag II over stoffer, der skal begrænses og kontrolleres strengt.

Ingen af delene sker i forbindelse med Proms Kemiske Fabrik. Virksomheden har ifølge miljøgodkendelsen fra Storstrøms amtskommune fået tilladelse til at udlede 15 (navngivne) organiske stoffer, der sandsynligvis alle falder ind under Østersøkonventionens bilag II. Det betyder, at der på årsbasis (300 produktionsdage) vil blive udledt 410 tons organiske stoffer, hvis Proms Kemiske Fabrik da ellers har reduceret udledningen som foreskrevet i miljøgodkendelsen. Dette til trods for, at Østersøkonventionen pålægger Danmark at tage alle egnede forholdsregler for at kontrollere og begrænse udledningen af de omtalte stoffer.

Svar (1/6 84):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Jeg har forelagt spørgsmålet for miljøstyrelsen, der har udtalt følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Danmark har ratificeret Østersøkonventionen.

Konventionen består af en generel tekst med tilhørende bilag over forskellige stoffer/stofgrupper. Konventionsteksten fastsætter ingen grænser for de nævnte stoffer, men Østersøkonventionens artikel 6 fastslår, at udledning af stoffer på bilag II skal kontrolleres strengt og begrænses.

Flere af de stoffer, som er nævnt i amtskommunens godkendelse, falder ind under konventionens bilag. Som kontraherende part er Danmark forpligtet til at efterleve konventionens tekst. I Danmark er denne forpligtelse indarbejdet i miljøbeskyttelseslovens generelle tekst. Konkrete tilladelser/godkendelser til udledning af spildevand gives derfor af kommunale/amtskommunale myndigheder og kan påklages til miljøstyrelsen/miljøankenævnet efter de i miljøbeskyttelsesloven fastsatte regler.

Det bemærkes, at vejledningen i recipientkvalitetsplanlægning i overensstemmelse hermed anbefaler, at udledninger af stoffer, som er toksiske, persistente og/eller bioakkumulerbare, skal begrænses ved de bedste tekniske metoder eller eventuelt søges bragt til ophør.«

Spm. nr. S 569

Til *justitsministeren* (24/5 84) af:

Lenger (VS):

»Er den nugældende lovgivning til hinder for at anvende organer fra et aborteret foster i forbindelse med henholdsvis forskning og behandling, og hvem træffer i benægtende fald beslutning om sådan anvendelse?«

Begrundelse

Ministeren har i besvarelsen af spørgsmål nr. S 527 benægtet, at der eksisterer nogen ejendomsret til aborterede fostre, og som følge heraf besvarer ministeren ikke spørgsmålet om, hvem der i givet fald kan disponere over aborterede fostre. I stedet henviser mi-